

MEISJESLEVEN

JAARGANG 1918/1919

UITGAVE VAN DE UITGEVERSMAATSCHAPPIJ E. J. BOSCH J^{BZN} TE BAARN

INHOUD.

Uit de Levensbron.

In Gods leerschool. (Ps. 139:23 en 24.)	Door P. Keuning	Bladz. 1
Wees een zegen. (Marcus 2:14—15.)	„ „ „	10
Zouden wij niet blijde zijn? (Handel. 16:25.)	„ „ „	17
Door lijden tot heerlijkheid. (Marcus 9:5—6.)	„ „ „	25
Voorbijgaande indrukken. (Hosea 6:4.)	„ „ „	33
Een dankbare erkenning. (Ps. 119:71.)	„ „ „	41
Zoekende liefde. (Luk. 19:10.)	„ „ „	49
Een vriendelijke vertroosting. (Ruth 2:13.)	„ „ „	57
Ziet omtoog. (Luk. 21:28.)	„ „ „	65
Wat blijven zal. (Spr. 31:30.)	„ „ „	73
Bathséba en Salomo. (1 Kon. 2:19.)	„ „ „	81
Groote blijdschap. (Lucas 2:10—12.)	„ „ „	89
Indien de Heere wil. (Jac. 4:13—15.)	„ „ „	97
Troost in sterven. (Ps. 103:15—18.)	„ „ „	109
Een goede keuze. (Gen. 24:17—21.)	„ „ „	121
Gods leidingen. (Gen. 24:58.)	„ „ „	133
Liefde tot Jezus. (Luc. 7:47 ^b .)	„ „ „	145
Jezus en Zijn discipelen. (Matth. 14:25.)	„ „ „	157
Een blijvende herinnering. (Joh. 1:40 ^b .)	„ „ „	169
Op den Paaschmorgen. (Matth. 28:5—6 ^a .)	„ „ „	181
Zien en gelooven. (Joh. 20:27 ^b .)	„ „ „	193
Daarom. (Ps. 46:2 en 3.)	„ „ „	205
Wachtende. (Handel. 1:14 ^a .)	„ „ „	217
Bidden en Werken. (Ruth 2:3.)	„ „ „	229

Verhalen en Schetsen.

Erkenning. Door M. Veren	Bladz. 3, 10, 18 en 26
Grootmoeders Jeugd. Door H. C. M. Moquette.	Bladz. 7
Van velerlei verwachtingen. Door J. M. Westerbrink—Wirtz.	Bladz. 34, 42, 50, 58, 66, 74, 82, 90, 99, 110, 122, 134, 146, 158, 170, 182, 194, 207, 219, 230
Truitje. Door H. Kuyper—v. Oordt	Bladz. 62
Iets voor de thuisblijvers. Door K. M.	„ 88
Stel niet uit. Door Jac. de L.	„ 88
Een kerstzegen. Door P. Keuning	„ 92
Op het Muiderslot. Door A. A. ten Raa	„ 125
Bij het laatste kaarsje. Door L. N.	„ 129
Lenteboden. Door J. v. E.	„ 166

De Roman van Klaas Stevens. Door A. S.	Bladz. 185
Een nufje gestraft. Door M. Muriëls	" 212
De oudste zuster. Door H. Kuyper—v. Oordt	" 239

Poëzie.

Heilig is de lente des levens. Door J. M. Westerbrink—Wirtz	Bladz. 3
De keuze. Door Willem de Mérode.	" 14
In 't park. Door Peter van Alsingha	" 21
De twee engelen. Door H. Riemens.	" 29
Het verlangen. Door Willem de Mérode	" 37
Aan onze Koningin. Jac. de L.	" 46
Meisjesdroom. Door J. L. F. de Liefde.	" 54
Wanneer zal 't zijn? Door H. Riemens	" 54
Elk zijn plaats. Door Jac. de L.	" 61
Avondliedje. Door Willem de Mérode	" 76
Tuin-liedjes. Door Willem de Mérode	" 84
Kribbe en Kruis. Door J. M. Westerbrink—Wirtz	" 96
Jaarwisseling. Door J. M. Westerbrink—Wirtz	" 101
Vertroosting. Door H. Riemens	" 127
Zomeravond. Door H. Riemens	" 127
Het Koninkrijk Gods is nabij gekomen. Door H. Riemens	" 130
De Terugkeerende peinst. Door Willem de Mérode	" 150
Geplukt. Door J. L. F. de Liefde.	" 151
Wat ik dacht. Door Beatrix	" 174
Teleurgesteld. Door Beatrix.	" 188
Kruisling. Door Hans Bettinck.	" 223
Jij en ik. Door Beatrix	" 225
Sleepers. Door Hans Bettinck	" 235

Historische vrouwen.

La mère Angélique Door C. A. Keuning	Bladz. 4, 12, 19
De moeder van Napoleon. " " " "	Bladz. 27, 36, 43, 51, 59
Maria Antoinette. " " " "	Bladz. 67, 75, 85, 91, 112, 125, 161, 172, 223

Beroepskeuze.

Beroepskeuze. Door Aja.	Bladz. 13, 28, 44, 60, 72, 76, 83, 84, 111, 124, 148, 173, 196, 221
---------------------------------	---

Bij de platen.

Droomen. Door P. Keuning.	Bladz. 6
Vrouwelijke ijdelheid. Door J. M. Westerbrink-Wirtz	" 22
Spel. Door P. Keuning	" 53
Als het hart jong is. " " "	" 87
Wintermooi " " "	" 106
Arabische schoone " " "	" 107
Op Zondag " " "	" 128

Zending.

Iets uit het leven van Nommensen. Door G. M.	Bladz. 77.	84
Zuster Lina.	Bladz.	117
Een bruiloft op Soemba.	"	150
Kapiolani.	"	187
Onderwijzeressen op Java.	"	235

Algemeene onderwerpen.

Meisjesleven. Door J. M. Westerbrink—Wirtz	Bladz.	2
Een inspectrice voor Industrie- en Huishoudscholen. Door C. A. Keuning	"	31
Vrouwenwerk in den vreemde. Door C. A. Westerbrink—Wirtz	"	31
De oorlog een zegen.	"	31
De eerste vrouw in de Tweede Kamer. Door P. Keuning	"	32
En bij ons? Door J. M. Westerbrink—Wirtz	"	38
Opbouw.	"	55
Meisjesopleiding. Door J. C. Wirtz Czn.	Bladz. 100, 113, 126, 136, 155, 161	
Naar den nieuwen tijd. Door P. Keuning	Bladz.	102
Wat zegt dit tot ons? Door J. M. Westerbrink—Wirtz	"	114
Vrouwen in de politiek. Door J. M. Westerbrink—Wirtz	"	127
Paulus. Door H. S. S. Kuyper	137, 153, 164, 176, 183, 199, 225, 233	

Wetenswaardigheden.

Iets over kleuren. Door C. A. Keuning	Bladz. 5, 15
Van boeken en couranten. Door C. A. Keuning	Bladz. 39, 47, 70, 78, 142, 180, 188
Het Batikken. (Met plaat.) Door P. de Zeeuw J.Gzn.	Bladz. 140

Onderlinge Correspondentie.

Bladz. 8, 23, 32, 40, 47, 55, 64, 72, 79, 96, 107, 119, 132, 144, 156, 168, 177, 191, 204, 216, 227, 240

Mededeelingen van de Redactie.

Bladz. 8, 16, 24, 32, 40, 48, 64, 80, 189, 239.

Varia.

31 Augustus 1918. Door P. Keuning	Bladz.	35
Verandering.	"	98
Meisjesvereniging.	Bladz.	107, 127

MEISJESLEVEN

CHRISTELIJK TIJDSCHRIFT VOOR ONZE VROUWELIJKE JEUGD

ONDER REDACTIE VAN J. M. WESTERBRINK—WIRTZ EN P. KEUNING

MET MEDEWERKING VAN DE DAMES: H. S. S. KUYPER, J. H. KUYPER, H. W. VAN MARLE, A. E. A. MONGERS, H. RIEMENS,
MARION VEREN, EN DE HEEREN: DR. A. DUPONT, C. SMEENK, DR. J. VAN DER VALK

Redactie-Adres: P. KEUNING te NIJVERDAL

Uitgever: E. J. BOSCH Jbzn. te BAARN

Versijnt den 1^{en} en 15^{en} van iedere maand. Abonnementsprijs f 1.25 per half jaar. Men verbindt zich voor een geheel jaargang.

UIT DE LEVENSBRON.

IN GODS LEERSCHOOL.

Doorgrond mij, o God! en ken mijn hart; beproef mij en ken mijn gedachten; en zie of bij mij een schadelijke weg zij, en leid mij op den eeuwigen weg.

Ps. 139: 23 en 24.

Welk een gedachte!

God kent ons; Hij weet alles van ons; Hij doorgrondt ons. „Gij weet mijn zitten en mijn opstaan, Gij verstaat van verre mijne gedachten.”

Daaraan denken wij zeker veel te weinig. Ook zijn we van nature zóó, dat we ons maar 't liefst verbergen willen, verbergen voor ons-zelf, voor andere menschen en voor God.

Ja, voor God ook. Dan zijn wij als Adam, die onder de boomen van den hof, in de schaduw, God wilde ontvluchten. Ook David heeft zich wel eens voor God den Heere willen verbergen. Toen, toen hij in groote zonde gevallen was en God eerst den profeet Nathan moest zenden, om hem tot erkenning van schuld te brengen. Maar toen David psalm 139 dichtte, was hij anders gestemd.

Toen had hij geleerd, dat geen mensch zich voor God verbergen kan. „Zoo ik opvoer ten hemel, Gij zijt daar; of bedde ik mij in de hel, zie, Gij zijt daar.”

Maar toen wilde David zich ook niet meer voor God verbergen.

O, als wij zondaren, er aan denken, dat een hoog en heilig God alles, alles van ons weet, onze geheimste gedachten kent, ons doorgrondt, schrikken we terug. We sidderen, als we hooren: „Adam, waar zijt gij?” We zouden willen vluchten, ons willen verzetten.

Maar de roepstem Gods is onwederstandelijk. We moeten komen, we moeten naderen, zij het met schaam-

rood aangezicht, zij het als de tollenaar, die ook zijn oogen niet durfde opslaan.

Tot wij onze zonde gaan haten en verafschuwen. Tot wij, door des Heeren Geest geleerd, tegen onze zonde leeren strijden. En dan ontdekken we telkens weer, dat ons hart zoo arglistig is; dat wij ons-zelf nog maar zoo slecht kennen; dat wij zoo vaak blijven aan de oppervlakte, en niet afdalen in de diepte van ons eigen hart.

En dan naderen we tot God. Hij kent ons. Dat schrikt ons dan niet meer af, maar, hoe verlegen ook, als wij staan voor Zijn heilige oogen, bidden we: „Doorgrond mij, o God! en ken mijn hart, beproef mij en ken mijn gedachten; en zie of er bij mij een schadelijke weg zij, en leid mij op den eeuwigen weg.”

Wie zóó bidt, mag reeds zijn hart aangeraakt weten door den Heiligen Geest. Zóó kan alleen het kind Gods bidden, dat aanvankelijk eigen zonde en schuld reeds leerde zien.

Wij kennen ons-zelf niet volkomen; God kent ons geheel. En nu wordt ons de bede uit het hart geperst: „O, Heere, laat Uw alziend oog dan maar doorschouwen mijn hart; laat Uw licht dóórdringen tot in de donkerste schuilhoeken.

Ontdek mij aan mijn zonde, mijn schuld, mijn hoogmoed, mijn ongerechtigheid, mijn eigenliefde.”

Zulk een gebed getuigt van veel strijd, getuigt ook van algeheele overgave.

Als we zóó bidden, zijn we verloren gegaan aan ons-zelf. Willen we alles opgeven. Willen we zelfs sterven aan onze zonden, opdat Christus in ons leve.

En dan wordt het ons tot een eeuwige verheuging, dat God ons kent, ons geheel kent. „Want Hij weet, wat maaksel wij zijn.” Hij kent ons en Hij vergeeft. Hij kent ons maar Hij buigt zich in liefde tot ons neer. Hij kent onze zondige geaardheid maar Hij wil met Zijn Heiligen Geest wonen in ons hart.

Als God ons Davids gebed heeft leeren bidden, als wij 't mochten leeren in Zijn leerschool, komen we